

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

**Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1626**

§. 2.

<urn:nbn:de:hbz:466:1-45802>

est, temeritatē reprehendere eorum, qui suas Christo sponsas rapere: cum sit ipse frater natu maior, viuens & aeternus. Gratias, inquit, diuinis, quod hic nullus sit Herodes: utinam nulla Herodias. Tantus enim est zelus emul voti seruandi, ut virgines paratae sint martyrium potius subire, quam lucis integratatis iacturā facere; eo viri, mori potius eligant, quam in Regem suum Dominū peccare: dicentes cū castissimō Ioseph, k quoniam possum malū facere & peccare contra Christū Dominū meum, vel tangens te eius sponsam.

§. II.

8.
Violare votum est sacrilegium.

a. 1. Tim. 5.

12.
Lib. 2. de officiis Eccles.

6. 18.

S. Aug. lib. de bono Vi-

duita c. 9.

Heresi 6.

De vera

Virg. & Epi.

185. ad Vir-

ginem lapſa.

Epiſt. 6. ad

Theodor.

lapſum.

De bono vi-

duit c. 11.

in Ps. 75. &

en Titul.

Pſal. 83.

S. Greg. 3.

par Pafio.

Admonit. 28

b Gen. 19.

26.

Deus inuenit

honestos

post facta

vota puniet.

EX his deducere licet ultimam rationem, eo quod plurimi Sancti cant exagerantes peccatum, votum hoc violantium: appellant enim illud turpissimum sacrilegium, adulterium iustissimum, valde abominandum contra Deum infidelitatem. Quamobrem dixit Apostolum a viduas post votum castitatis nubere volentes, habere damnationem. Perpendit autem Sanctus Isidorus: non dixisse Apostolum, viduas querunt, sed quae volunt nubere: nam aliquae id non facient, siue quodd cogunt, re ipsa non facere; siue ex pudore abstineant: quae tamen, si vel corde desiderent, damnationem ipsam promerentur. Quanto igitur magis (ait Epiphanius) hanc penam promerentur virgines, hoc votum violante postquam ipsum Christum in sponsum acceperunt? Mulieri (ait S. Basilius) si nupsit, non permittitur, primo mariti superstitie, virum alii accipere. Cum igitur Christus Virginum sponsus nunquam moriatur: nequam eis licebit sponsum alium, absque gravissimo adulterij crimen, accipere. Quod si tantum est crimen thalamum violare viri terreni; quantum debetur gravius violare thalamum regis caelestis? Vxor (ait S. Chrysostomus) non habet potestatem sui corporis, sed vir; & qui voto se Christi consecravit, non habet potestatem sui corporis, sed Christus: cui facit iniuria alteri alicui illud tradat. Lapsus (ait S. Aug.) castitatis excelsioris peiorte sunt adulterijs. Si enim Christo iniuriam facit quemcumque vxor proprii viri suo fidelis non est: quanto maior censenda est iniuria eiuldem Christi; quod quem ipsius est sponsa, fidelitatem ipsi non feruet? Et cum viri adeo zelent honestatem vxorum, & infideles sibi querillissime puniant, quomodo celabit Deus sponsarum suarum castitatem, punietque lapsus infidelium, ut hac ratione reliquas frenet, & cautores faciat? cum in modum ait idem Sanctus, quo vxor Loti, cum Deus illa ex Sodomis eduxisset & ex illis incendijs eruisse, in ipso itinere respiciens post se, versa est in statu amfali: ut stulti & inconstantes hoc exemplo saliantur, & cautores fiant, & discant in bono ceptu perseverare: Ita, inquam, is, quem Dominus noster per votum castitatis ab incendis & luxuriaz flammis eripuit, si respicit polle, & votum suum transgreditur: timere potest, ne simili pena afficiatur, vi-

magical

maneat exéclar in cautelam aliorum. Et quemadmodum vxor Loth perijt, non quod vel vnum gressum versus Sodomam reuertisset; sed solum quod relpexerit illam: ita virgo existimare debet: contra hoc votum non solum peccari operi ipso, quod per gressus significatur, sed etiam ipso aspectu & consentiu volute. *c Memores ejus* (ait Saluator noster) *uxoris Loth* quæ nūquam primam suam formam recepit; & exemplum accipite in alieno capite: ne æternum pereatis, instar agri d' sale asperlo lati, qui semper manet sterilis & inutilis. Si e *e Ananias & Saphira* (ait S. Fulgentius) infelici morte perieunt, ed quod partem preci, quo agrum vendiderant, quem iam Deo per votū paupertatis obtulerant, ex quadam cupiditate retinuerunt: quâ pœna non erit dignus, qui subtrahit Deo hæreditatem & margaritam Castitatis, prius ipsi oblatam? Has omnes sententias adducendas existimauit: vt clauorum instar firmius figant votum Castitatis, nec sit qui audiret refigere.

SED obnoscere quispiam posset: si adeo graue peccatum est, votū transgredi: ex pedit, illud nō facere: ne vousens, tali periculo exponatur, & intuitu gratiam augēdi ampliori merito, ed deuenire, vt gratiā excidat lapsu turpiori. Cui obiectioni valde apte respondet S. Ambrosius: *Nid ita est, nullus sit miles, nullus ad pugnam exeat: ne forte aliquando vincatur; nullus pedibus utatur ad ambulandum;* quia periculum est impingendi, neque aperiat oculos ad videndum, ob periculum labendi in concupiscentiar: propter aspectum: quæ cūm non sint prætermittenda, sed prudenter & attentè præstanda: ita non sunt omittenda vota, quæ Deo alias placent, & in quibus non est alias mortale periculum, si prudenter fiant: ed quod Deus auxilium præster ad illa seruanda. Ne pigeat (ait Sanctus Augustinus) vota edere: quia non vestris viribus ea explicabitis. Deficietis si vobis ipsis fidatis: si autem Deo, cui votum offertis: edite illud, & tutò incipite quod voulitis implere: nam qui te hortatur, vt youreas, ipse adiuuat, vt reddas. Ideoque certius est ex voto lucrum, quam iactura: quod si quis timor est iacturæ: is ipse magis lucrum promouet: humilis enim timor iustum reddit securiorem, vt voti sui compos euadat.

Denique vt Castitatis vœcum optatam habeat firmitatem, & certi lucri securitatem: plurimum refert conditiones illas adhibere, quæ capite nono primi Tractatus positæ fuerunt: quæ exactius in hoc voto sunt adhibendæ propter eius perpetuitatem ac difficultatem; & graues pugnas, quibus impetratur: quare diligenter curandum est, ne absque magna consideratione & consultatione edatur: sed diligenter regula illa nostri Saluatoris seruetur, qua dixit: *f quis vult turrim adificare, prius sedens computat sumptus, qui necessarii sunt ad eam perficiendam;* & qui committere vñli bellum adversus hostem potentem, sedens prius cogitat, an sufficienrem habet exercitum, *Et ei*

*c Lut. 17. 32.
S. Hierony.
in Matthœu.
d Iud 9. 45.
Epist. 1.
c Actuum. 5.
E. 10.*

9.

*Lib. de Vi-
duis prope
finem.*

*Deus emi-
tentes vota
adiuuat.*

in Psal. 75.

" " in Psal. 131.

" "

" "

" "

10.

*Considera-
tio ante vo-
ta perdili-
gens sit.*

E Luc. 14. 28

In Matr. 19.

Experiens-
tiam sua-
rum voto-
rum quis habeat.Trident.
Sess. 25. c. 15.
Sexagesim
anni voto
faciendo
sufficiunt.
Lib. 3. de
virginit.
S. Aug. de
S. Virg. t. 36.
S. Hiero E
pist ad Eu
stoch de
VirginitateVocatio Dei:
instans eli-
gendo re-
cessaria.
ad Mat. 19. 11.

P.

occurred, & resistat. Alioquin melius est Castitatem non vovere, quam, per votum, illam non seruare; & in prelio contra eam insurgente sic quibus sit Virginalia implere praecepta, vota icilicet Virginitatis, antea quam illudat, siquidem ad ea edenda non obligatur. Ne autem deceptio aliquar considerationi inservatur, aptum coniilium est, experientia aliquam per habere facultatis, quam quis haberet ad votum in iacculo manens seruare. Quare ordinari loquendo tutius est, primum facere votum ad certius quot tempus, ad annum v.g. ut ex eo experientia sumatur ad votum perpetuum edendum. Plurimum etiam refert, vt vovere ad eam aetatem penetrat, ut intelligere possit, quantum sit onus, quod sibi per votum imponit. Cum autem Ecclesia ad religionem professionem edendam constitutus decim annos: haec aetas pro quocumque castitatis voto edendo sufficit plerumque enim refert ab ipsa iuuentute firmiter illam amplecti, modis adhuc conditions discretionis, & maturitatis. Nam (ut S. Ambrosius) non est reicienda aetas iuuenilis; sed animus & propositum est examinandum. Sancta enim Tecla non ex senectute, sed ex virtute fuit approbata, omnis aetas Deo apta, est Christo perfecta. Ne miretis, quod iuvenes praeteantur Castitatem: cum etiam lubeant martyrium, an dubitare licet, per aetatem posse seruare continentiam; quae confitenti potest Fidei, etiam a effusione sanguinis. Denique ad votum castitatis edendum, maximè aurdenda est vocatio Dei, à qua præcipue oritur virtus & facultas ad eam uandam. Ut proximo capite apparet.

CAP V T VI.

AD BENE ELIGENDVM STATVM CONTINE
tia, eamque seruandam, ne recessariam esse Dei vocationem: cum sufficiens auxilia & media omnibus praestare.

PERPETVÆ Castitatis excellētiæ, & grauissimæ eius pugnæ latissimū tuadent; nec in proprijs viribus eligere posse, sicut oportet, excedere ac difficilem statum; neque Continentiam promittere, nec promissam seruare: nisi à Sancta Dei vocatione & inspiratione præueniam & admittetur. Quod satis expresse insinuant Saluator noster Iesus Apolloni dicitibus: nisi licet libellum repudij vxori dare, expedire non nubet respondit enim: a non omnes capti verbum istud sed quibus datum est. In quibus verbis non voluit supremus noster Magister vt Hæretici carnales suam carnalitatem excusandam fingunt, affirmare, continentiam esse donum Dei. Sicut est Prophætia, & donum linguarum, & alia gratiae gratis datae quæ non à libertate nostra, sed à sola libertate Dei, illas, cui voluerit, dantur.

depen-